

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кобиліва Валентина Ярославовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів частини п'ятої статті 55 Кримінального процесуального кодексу України

К и ї в
21 березня 2024 року
№ 57-2(II)/2024

Справа № 3-20/2024(44/24)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Лемак Василь Васильович (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Городовенко Віктор Валентинович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кобиліва Валентина Ярославовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів частини п'ятої статті 55 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Кобилів В.Я. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів частини п'ятої статті 55 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною п'ятою статті 55 Кодексу „за наявності очевидних та достатніх підстав вважати, що заява, повідомлення про кримінальне правопорушення або заява про залучення до провадження як потерпілого подана особою, якій не завдано шкоди, зазначеної у частині першій цієї статті, слідчий або прокурор виносить вмотивовану постанову про відмову у визнанні потерпілим, яка може бути оскаржена слідчому судді“.

Автор клопотання просить перевірити приписи частини п'ятої статті 55 Кодексу на відповідність приписам третього речення частини другої статті 3, частини першої статті 8, частини другої статті 22, частини шостої статті 55, пункту 1 частини першої статті 92 Конституції України.

На думку Кобиліва В.Я., приписи частини п'ятої статті 55 Кодексу порушують його конституційне право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань, гарантоване частиною шостою статті 55 Конституції України. Автор клопотання твердить, що таке порушення його конституційного права полягає в тому, що приписи частини п'ятої статті 55 Кодексу застосовані в остаточному судовому рішенні в його справі – ухвалі Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області від 13 листопада 2023 року – як підстава для законної відмови слідчого у визнанні його потерпілим у кримінальному провадженні.

Також суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що оспорювані приписи Кодексу не відповідають принципу верховенства права, оскільки уможлиблюють розв'язання питання про надання можливості захистити в кримінальному провадженні його права як особи, що потерпіла від кримінального правопорушення, на підставі рішення посадової особи правоохоронного органу, а не відповідно до приписів Конституції України.

До конституційної скарги долучено копії ухвал Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області від 13 листопада 2023 року, Івано-Франківського апеляційного суду від 22 листопада 2023 року, колегії суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 4 грудня 2023 року.

Обґрунтовуючи свої твердження, Кобилів В.Я. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, а також на рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини та на судові рішення у його справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (окремі його приписи), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [абзац четвертий пункту 3 мотивувальної частини Ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(II)/2020].

Автор клопотання твердить про невідповідність приписів частини п'ятої статті 55 Кодексу приписам третього речення частини другої статті 3, частини першої статті 8, частини другої статті 22, частини шостої статті 55, пункту 1 частини першої статті 92 Конституції України.

Зі змісту конституційної скарги випливає, що Кобилів В.Я., аналізуючи законодавче регулювання питання відмови у визнанні особи потерпілою в кримінальному провадженні на підставі вмотивованої постанови слідчого або прокурора, висловив переконання в тому, що порушено його конституційне право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і

свободи від порушень і протиправних посягань, гарантоване частиною шостою статті 55 Конституції України.

Проте автор клопотання не зазначив, у чому саме полягає порушення його конституційного права внаслідок застосування приписів частини п'ятої статті 55 Кодексу. Зокрема, Кобилів В.Я. не вказав причинно-наслідкового зв'язку між змістом оспорюваних приписів Кодексу та порушенням зазначеного конституційного права.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів аргументів на підтвердження того, що його конституційне право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань, гарантоване частиною шостою статті 55 Конституції України, порушено внаслідок застосування приписів частини п'ятої статті 55 Кодексу у його справі.

Із наведеного випливає, що Кобилів В.Я. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності приписів частини п'ятої статті 55 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кобиліва Валентина Ярославовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) приписів частини п'ятої статті 55 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**